

Sygn.akt III AUa 1930/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2014r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Prusinowski (spr.)

Sędziowie: SA Bohdan Bieniek

SA Alicja Sołowińska

Protokolant: Agnieszka Charkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 maja 2014 r. w B.

sprawy z odwołania S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o umorzenie należności na rzecz likwidowanego funduszu alimentacyjnego

na skutek apelacji wnioskodawcy S. W.

od wyroku Sądu Okręgowego w Olsztynie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 19 września 2013 r. sygn. akt IV U 1820/13

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1930/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 marca 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił S. W. umorzenia należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego z tytułu wypłaty świadczeń z tego funduszu oraz 5 % opłaty na pokrycie kosztów związanych z działalnością funduszu za okres od dnia 1 października 1986 r. do dnia 31 stycznia 1987 r i od dnia 1 kwietnia 1987 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r., w łącznej kwocie 14,047,77 zł.

Wnioskodawca odwołał się od decyzji, argumentując, że liczy już 61 lat, jest osobą bezrobotną i schorowaną, bez dochodu, na utrzymaniu opieki społecznej.

Sąd Okręgowy w Olsztynie wyrokiem z dnia 19 września 2013 r. oddalił odwołanie. Sąd ten ustalił, że wnioskodawca urodzony w dniu (...), legitymujący się umiarkowanym stopniem niepełnosprawności orzeczoną do dnia 31 marca 2014 r., ostatnio był zatrudniony jako robotnik gospodarczy od dnia 3 września 2012 r. do dnia 28 lutego 2013 r. w Urzędzie Miejskim w L.. Z zawodu jest ślusarzem – spawaczem. Zamieszkuje u syna M., gdzie zajmuje samodzielny pokój. Utrzymuje się z zasiłku z pomocy społecznej w kwocie 529 zł. Z tego świadczenia organ rentowy nie prowadzi egzekucji. Zaległość alimentacyjna w łącznej kwocie 14,047,77 zł. powstała z uwagi na niewywiązywanie się wnioskodawcy z obowiązku łozenia na trójkę dzieci. Sąd dodatkowo ustalił, że odwołujący się nie posiada żadnego

majątku, korzysta z pożyczek w (...), a nadto choruje na kręgosłup i lewy staw kolanowy. Na poczet zaległości alimentacyjnych wnioskodawca nie dokonał żadnych wpłat.

Uwzględniając wskazany stan faktyczny Sąd pierwszej instancji uznał, że nie zachodzą podstawy do zastosowania wobec wnioskodawcy ulgi określonej w art.68 ust 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (T. j. z 2006 r., Dz. U. 139, poz. 992, z późn zm.). Zdaniem Sądu trudna sytuacja finansowa, w której znajduje się odwołujący się nie jest szczególną okolicznością w rozumieniu wskazanego przepisu. Wskazał na postawę dłużnika na przestrzeni wielu lat. Stwierdził, że lekceważenie powinności alimentacyjnych, a także nieregulowanie choćby symboliczne zaległości nie mogą premiować wnioskodawcy zastosowaniem ulgi w postaci umorzenia należności. Sąd zwrócił również uwagę, że S. W. posiada fachowe wykształcenie i przy dołożeniu należytej staranności może znaleźć pracę, stosowana do swojego stanu zdrowia, co umożliwi mu uregulowanie długu. W tym celu może wystąpić o spłatę zadłużenia w układzie ratalnym.

Apelacje wniósł S. W..

Nie sformułował formalnych wniosków i zarzutów. W treści środka zaskarżenia wskazał, że po zapłaceniu raty pożyczki z (...) pozostaje mu 169 zł, co nie wystarcza na zaspokajanie podstawowych potrzeb. Pozostała część apelacji nie nawiązuje do istoty sprawy, wnioskodawca skupił się w niej na ocenie sędziego sprawozdawcy, który wydał wyrok w Sądzie Okręgowym w Olsztynie.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja nie jest zasadna. Sąd drugiej instancji w pełni podziela ustalenia i rozważania prawne dokonane przez Sąd Okręgowy w Olsztynie. Nie ma zatem potrzeby, aby je ponownie przytaczać. W odpowiedzi na apelację należy wskazać, że ulga przewidziana w przepisie art. 68 ust 1 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych dotyczy incydentalnych sytuacji. Cecha ta wynika z tego, że „przypadki” dłużników, związane z ich sytuacją zdrowotną lub rodzinną muszą być „szczególnie uzasadnione”. Oznacza to, że powinien istnieć wektor równoważący dotychczasową postawę zobowiązanego z jego aktualną sytuacją. Założenie to staje się zrozumiałe, gdy uwzględni się, że należności likwidowanego funduszu alimentacyjnego są wierzytelnościami Skarbu Państwa, a zatem w interesie społecznym (wszystkich obywateli) jest ich wyegzekwowanie. Wskazaną tendencję może przełamać sytuacja, w której dalsze dochodzenie należności alimentacyjnych w odczuciu społecznym kłóciłoby się z zasadą solidaryzmu społecznego. Z pewnością w tą optykę nie wpisuje się argument, że dłużnik zaciągnął pożyczkę w (...). Przepis art. 68 ust 1 ustawy nie służy do promowania osób, które swoją postawą, wcześniejszą (polegającą na wieloletnim ignorowaniu obowiązku utrzymania własnych dzieci), jak i aktualną (polegającą na niepodjęciu żadnych prób wywiązania się z powinności spłacenia zaciągniętego długu), nie wykazują odpowiedzialności za innych i zapobiegliwości w zakresie zapewnienia środków umożliwiających zaspokojenie własnych potrzeb. Nawiązując do argumentów apelacji należy stwierdzić, że przepis art. 68 ust 1 ustawy nie służy również do kredytowania innych długów, które zaciągnął wnioskodawca. Zastosowanie w tym przypadku przepisu art. 68 ust 1 ustawy byłoby wręcz gorszące dla innych zobowiązanych, którzy mimo przeciwności życia spełniają swoją powinność alimentacyjną. W tym kontekście na uwagę zasługuje spostrzeżenie Sądu pierwszej instancji, że stan zdrowia skarżącego nie uniemożliwia mu podjęcia lekkiej pracy zarobkowej. Wypada wskazać, że do dnia 28 lutego 2013 r. wnioskodawca był zatrudniony, a mimo to również w tym okresie nie wykazywał żadnej inicjatywy w spłaceniu długu na rzecz funduszu alimentacyjnego.

Z uwagi na wskazane argumenty Sądu Apelacyjny zgodnie z przepisem art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.